Той я за ръка хваща
И вдигну си предаде;
А втора за брать зѐ,
А трета за себе,
Стъпанка оставилъ.
(И благополучно
Назадъ са върнали).—

7

Провикнала се Димски Кралъ.
Кой са насела нася,
Лагошка да си изпаши,
Лагошка млади ваивода
Въ старъ монастиръ да го заведе?
Да, ну дарина, дарина,
На бѣло море, сѣкла ма,
Не Черно море цѣпрноуво..
Никой ми не е са пазилъ,
Насла са е Крамица
Лагошава-та дружина,
Та отишла до Лагоша.
Куде Лагоше, Лагоше!
Отъ хора та е срамота,